

KEMIJSKI INŠTITUT
sejalci znanja
Ivan Grohar, Sežalčec, 1907,
Moderna galerija Ljubljana,
© Narodna galerija, Ljubljana, 2016.

GALERIJA KEMIJSKEGA INŠTITUTA

V nadstropjih sonca

Borut Korošec

Borut Korošec s svojo posebno, slikovito in zelo intimistično kiparsko govorico v galerijo Kemijskega inštituta prinaša nekaj tiste igrivosti in duhovitosti, ki jo sam tako zelo pogrešam v galerijah sodobnih umetnosti. Hkrati s to igrivostjo, kakršno smo lahko srečali npr. pri Alexandru Calderju v njegovih zgodnjih delih pa Koroščeva dela segajo v območja, ki se odernističnim kodam izmikajo in jih redefiniirajo na nek poseben način.

Namreč njegovi kipi iz zadnjega obdobja se obnašajo kot nekakšne obrobne risbe iz Dürerjevih ali DaVincijevih skicirk, polne hudomušnih opazk, a hkrati opremljene z vedenjem, ki nas z mehko in prijazno govorico napoti, da pogledamo tudi v smeri našega izročila.

Toda ob tej mehki, barvno topli in povsem prijazni govorici, ki je podprta z že omenjeno duhovitostjo in hudomušnimi kiparskimi domislicami, Borut ustvarja dela tako korenito osebno, lirično in kiparsko pesniško, da že s tem povsem izstopi iz okvirjev, kakršne so v umetnosti zakoličili umetniki postmodernizma in sodobne umetnosti.

Tanke žice, s katerimi riše prostorske risbe po »zraku« in jih med sabo povezuje do večjih oranžnih volumnov, nam odpirajo svet neke skoraj otroške začasnosti v trajajoči in nikoli dokončani igri. Dotik penastega, umetnega materiala, ki s svojo oranžno barvitostjo

vzdržuje kontrast med velikimi volumni in peresno lahkotnostjo, daje občutek, da lahko vse skupaj že po nerodnosti prevrnemo ali premaknemo. Hkrati pa smo v območju »monumenta« kot nečesa monumentalnega, velikega...

Vsake toliko časa se iz teh primarnih, z otroško odprtostjo kodiranih znakovnih sistemov vrnemo v območja modeliranih delov postavitev, ki inteligentno in občutljivo, skozi formo in videz klasičnosti vzpostavlja odnos do izročila, o kateri sem govoril na začetku.

Poetičnost branja teh kiparskih postavitev je tako rekoč skoraj edina možna. Borut nam pravzaprav niti ne pusti, da bi zdrsnili v kakšno drugo, enoplastno branje, kakršno srečujemo po mnogih sodobnih umetniških projektih, saj ga ideološka shematska usmeritev očitno ne zanima.

In četudi je slavni filozof in kulturni kritik Walter Benjamin v 30tih letih govoril o tem, kako je umetnost zapustila filozofijo in kult ter si prisvojila politiko kot jedro svojega smisla, pri Borutu lahko zagotovo rečemo, da je v jedru njegove umetnosti politiko zamenjala poetika.

Jiri Kočica

Včasih, ko berem pesem,

Me preseneti, kako malo

Je potrebno zanjo:

Čas, spomin na osebo

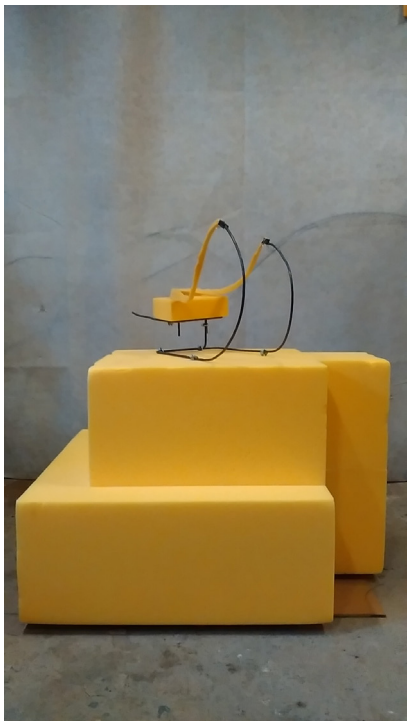
In njenega psa, dež,

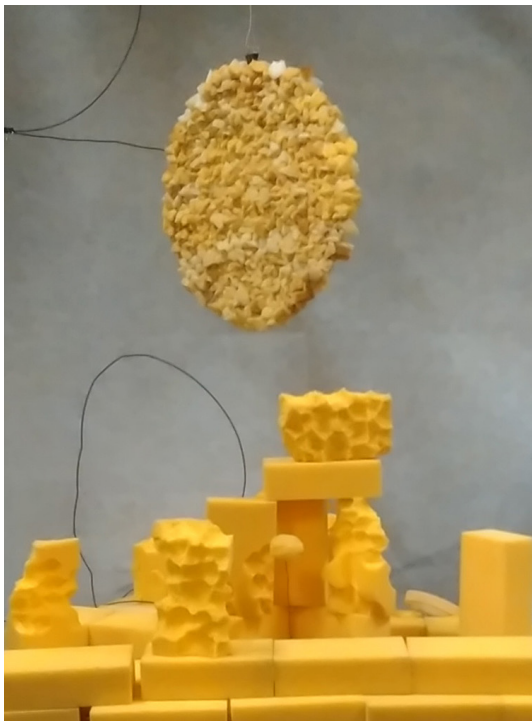
Na okensko polico odložena

Prazna skleda, vrata

In

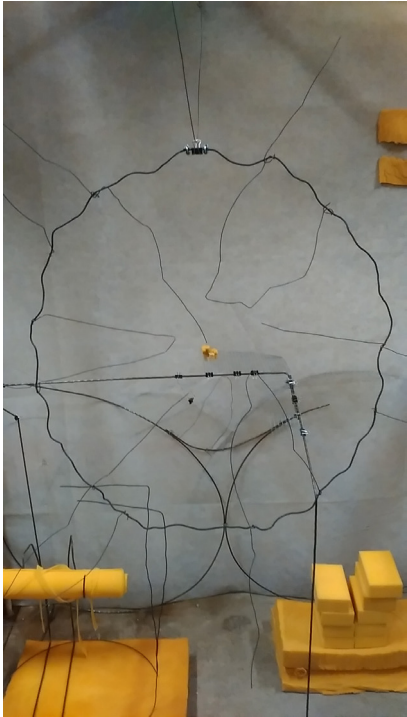
Lp, b

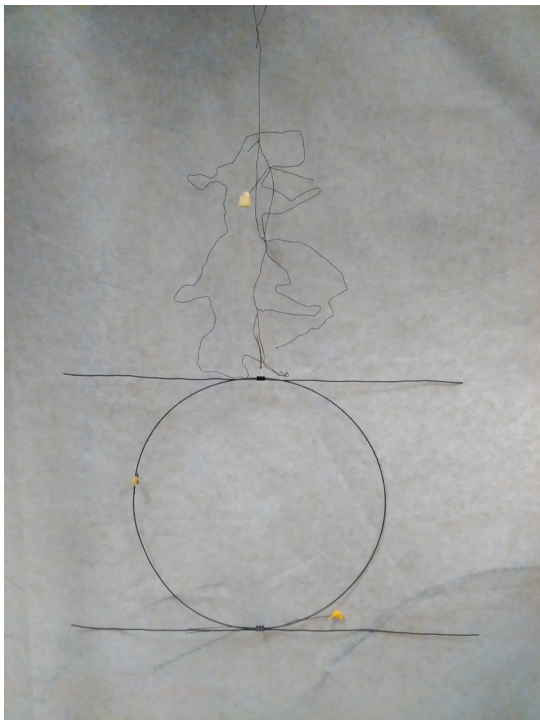

Kratek življenjepis:

Borut Korošec se je rodil v Ljubljani leta 1968. Po končani Bežigrasjski gimnaziji je študij nadaljeval na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, smer kiparstvo, kjer je tudi diplomiral in magistriral. Imel je več samostojnih in skupinskih razstav v Sloveniji in v tujini. Živi in dela v Ljubljani.

Od 13. 2. do 20. 3. 2020 v galeriji Kemijskega inštituta v Ljubljani

Kurator, tekst in oblikovanje: Jiri Kočica

Tisk: DEMAT d.o.o., naklada 50 izvodov

Kemijski inštitut
Ljubljana, Slovenija

National Institute of
Chemistry, Slovenia

Hajdrihova 19, Ljubljana
www.ki.si / 01 47 60 200